

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

Cur anima in corpore manens, & egrediens videri non possit. lxxxiii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

uiuificant carnalia corpora quæ videntur. Petrus. Istis fa-
teor allegationibus libenter victus, prope nulla iam esse
hæc visibilia compellor existimare, qui prius in me infir-
mantium personas suscipiens, de inuisibilibus dubitabam.
Itaque placent cuncta quæ dicis: sed tamen sicut vitam ani-
mæ in corpore manentis ex motu corporis agnosco: ita vi-
tam animæ post corpus, a pertis quibusdā rebus attestanti-
bus, agnoscere cupio.

*Quod incorporeus spiritus, in inferno à corporeo igne
affligatur. Cap. LXXXVI.*

SI viuientis hominis incorporeus spiritus tenetur in cor- *Ex dialo.*
pore, cur nõ post mortem cum incorporeus sit spiritus, *go Greg.*
etiam corporeo igne teneatur? Petrus. In viuente quoli-
bet idcirco incorporeus spiritus tenetur in corpore: quia
uiuificat corpus.

*Quod incorporeus spiritus viuificare possit, &
tibi teneri vbi à corporeo cruciatur igne.
Caput. LXXXVII.*

SI incorporeus spiritus Petre in hoc teneri potest quod *Ex dialo*
uiuificat: quare non pœnaliter & ibi teneatur vbi mor- *go Greg.*
tificatur? Teneri autem per ignem spiritum hominis di-
cimus: vt in tormento ignis sit videndo atque sentiendo.
Ignem nanque eo ipso patitur quo videt: & quia concrema-
ri se aspicit, crematur. Sicque fit, vt res incorporea incor-
poream exurat, dum ex igne visibili ardor ac dolor inuisi-
bilis trahitur: vt per ignem corporeum mens incorporea,
etiam incorporea flamma crucietur. Quamuis colligere di-
ctis euangelicis possumus: quia incendium animarum non
solum videndo, sed etiam, experiendo patitur. Verita-
tis etenim voce, diues mortuus in inferuo dicitur sepul-
tus. Cuius anima quia in igne teneatur, insinuat vox diuitis:
qui Abraham deprecatur dicens. Mitte Lazarum, vt intin-
gat extremum digiti sui in aquam, vt refrigeret linguam
meam: quia crucior in hac flamma. Dum ergo diuitem pec-
catorem damnatum veritas in ignibus perhibet: quis iam
sapiens reproborum animas teneri ignibus negat? Petrus.
Ecce ratione & testimonio ad credulitatem flectitur ani-
mus: sed dimissus iterum ad rigorem redit. *Quomodo e-*
nim res incorporea, à re corporea teneri, atque affligi pos-
sit, ignoro.

dit: essentialiter autē viuere, neq; per vitiū, neq; per supplicium amittit. A qualitate enim viuēdi deficit, sed omni modū subsistēdi interitū nec moriēs sentit. Vt ergo breuiter dixerim, & immortaliter mortalis est, & mortaliter immortalis.

Quod corporeus sit ignis gehennæ, & non indigeat alia materia, nisi reproborum cruciatu.

Caput LXXXII.

Miro valde modo, paucis verbis expressus est ignis gehennæ. Ignis nanque corporeus, vt esse valeat ignis corporeis indiget fomentis. Qui cū necesse est vt seruetur, per congesta ligna proculdubio nutritur, nec valet nisi succensus esse, & nisi refotus subsistere. At contrā gehennæ ignis cū sit corporeus, & in se missos reprobos corporaliter exurat, nec studio humano succenditur, nec lingnis nutritur: sed creatus semel durat inextinguibilis, & succensione non indiget, & ardore non caret. Bene ergo de hoc iniquo dicitur: Deuorabit eum ignis qui non succenditur: Quia omnipotentis iustitia futurorum præscia, ab ipsa mundi origine gehennæ ignem creauit: qui in pœna reproborum esse semel incipiet, sed ardorem suum etiam sine lingnis nunquam finiet. Sciendum verò est, quòd omnes reprobi, quia & in anima simul & carne peccauerunt, illic in anima & carne pariter cruciantur.

Cur anima in corpore manens, & egrediens videri non possit.

LXXXIII.

Quid mirum Petre, si egredientem animam non videri, quam & manentem in corpore non vides? Nunquid nam modo cū mecum loqueris, quia videre in me non vales animam meam, idcirco me esse exanimem credis? Natura quippe animæ inuisibilis est, atque ita ex corpore inuisibiliter egreditur sicut in corpore inuisibiliter manet. Petrus: Sed vitā animæ in corpore manētis, pensare possū ex ipsis motibus corporis: quia nisi corpori anima adesset, eiusdem mēbra corporis moueri non possent. Vitā verò animæ post carnē in quibus motibus operibus sit nō video: vt ex rebus visibilibus esse colligam, quòd videre nō possū.

Vt nullus dubitare debeat, ea esse inuisibilia, quæ Deo inuisibili subministrant.

Cap. LXXXIII.

Sicut vis animæ viuificat & mouet corpus, sic vis diuina *Ex dialo. Greg.* Simplet quæ creauit omnia. Et alia inspirando viuificat, & Greg.

Grego. in suis mora lib^o dicit.